

Abstrakt

Tato práce se zabývá typy hodnocení ve výuce cizích jazyků na českých školách. Cílem je teoreticky představit, jaká hodnocení lze ve výuce použít, a následně zjistit, zdali je učitelé využívají, jaké názory na ně mají a jak se do jejich přístupu k hodnocení promítají vnější faktory jako např. zvyklosti ve vzdělávacím systému.

K řešení byl použit řízený rozhovor, který vycházel ze souboru tematických otázek. Respondenti byli gymnaziální učitelé.

Provedeným výzkumem bylo zjištěno, že učitelé používali jak sumativní, tak formativní hodnocení. Z formativního hodnocení pro ně bylo důležité dávat zpětnou vazbu studentům a používat pro hodnocení aktivity, které reflektují používání jazyka v běžném životě. Málo nebo vůbec používali sebehodnocení a vzájemné hodnocení studentů. Dynamické hodnocení nepoužívali. Z tlaků okolí pro ně byl nejvýraznější tlak vzdělávacího systému na používání známek.

Hlavním zjištěním práce je, že učitelé používají celou řadu hodnocení a hledají kompromisy mezi požadavky vzdělávacího systému (např. používání známek) a inovativnějšími přístupy jako je zpětná vazba a hodnocení založené na úkolech (task-based language assessment).

Klíčová slova: hodnocení ve výuce jazyků, sumativní hodnocení, formativní hodnocení, dynamické hodnocení, hodnocení založené na úkolech, sebehodnocení, vzájemné hodnocení studentů, portfolia, jazyky v českém vzdělávacím systému